

วศินบุรี สุพานิชวรภาชน์
 ‘การมีงานแสดงในต่างประเทศ
 ไม่ได้แปลว่าผมเก่งกว่าคนอื่น หรือผมทำอะไร
 สุดยอดกว่าคนอื่น’

วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง ‘เจ้าชายน้อย’ หรือในชื่อภาษาอังกฤษว่า ‘The Little Prince’ เป็นหนังสือที่ได้รับการแปลเป็นภาษาต่างๆ มากถึง 648 ภาษาที่ใช้กันแทบจะทั่วโลก และแม้จะเป็นหนังสือเล่มบางที่เล่าเรื่องการเดินทางไปยังดวงดาวต่างๆ ของเจ้าชายน้อยที่มีสีผมเหมือนฟางข้าว และภาพจำของงูที่กินข้าวทำให้มีรูปร่างเหมือนหมวก

เจ้าชายน้อยและตัวละครต่างๆ ในวรรณกรรมเรื่องนี้ทำให้การอ่านแต่ละครั้งมักจะได้ประสบการณ์ที่แตกต่างกัน หากอ่านตอนยังเด็กเจ้าชายน้อยจะให้ความรู้สึกเหมือนอ่านนิทานสนุกสนานไปกับเนื้อเรื่องที่เป็นแฟนตาซี แต่หากอ่านเมื่อโตขึ้นแล้ว ก็อาจได้แง่คิดเชิงปรัชญาที่แฝงอยู่ในภาษาอันเรียบง่ายไม่ซับซ้อนจากปลายปากกาขององตวน เดอ แซงต์-เอ็กซูเปรี นักเขียนและนักบินพาณิชย์ชาวฝรั่งเศสผู้ล่วงลับ

HELLO! ได้พูดคุยกับคุณวศินบุรี สุพานิชวรภาชน์ หรือคุณตี๋ และคุณสุพจน์ ไล่ท์คุณสมบัติ คุณตี๋เป็นศิลปินแถวหน้าแห่งเมืองราชบุรี ผู้สร้าง ‘ไอ้จุด’ รูปปั้นสุนัขเจาะรูที่ดูไกลๆ เหมือนมีหลายจุด ที่นอกจากจะตั้งอยู่ที่พิพิธภัณฑ์จังหวัดราชบุรีแล้ว ยังตั้งอยู่หน้าโรงแรมเลอเมอริเดียน สุรวงศ์ ด้วย ซึ่งไปสะดุดสายตาของคุณสุพจน์ นักสะสมหนังสือเจ้าชายน้อยชาวไทย และคุณฉอง-มาร์ก พร็อบสต์ นักสะสมสารพัดสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเจ้าชายน้อยและยังเป็นนักธุรกิจชาวสวิสผู้มีโครงการในฝันคือการเปิดพิพิธภัณฑ์เจ้าชายน้อยที่สวีเดนเซอร์แลนด์

ระหว่างที่คุณฉอง-มาร์กมาพักผอนที่ไทยโดยมีคุณสุพจน์พาเที่ยว เขาชี้ให้คุณฉอง-มาร์กดูรูปปั้นไอ้จุดขณะขับรถผ่านหน้าโรงแรมเลอเมอริเดียน ว่าสนใจอยากได้งานทำนองนี้ไปแสดงในพิพิธภัณฑ์เจ้าชายน้อย

‘เจ้าชายน้อยเป็นหนังสือ
 ที่ติดตามคนอ่านจริงๆ
 ตอนเด็กประสบการณ์เรา
 ยังน้อยก็ให้ความรู้สึก
 แบบหนึ่ง แต่พอโตขึ้น
 เรา รู้สึกว่าสิ่งที่เจ้าชายน้อย
 พูดมีนัยแฝงอยู่ เกือบจะ
 เป็นหนังสือปรัชญา
 ด้วยซ้ำ’ คุณตี๋

คุณวศินบุรี สุพานิชวรภาชน์
 ศิลปินผู้สร้างสรรครูปปั้นเจ้าชายน้อย
 และชบวนตัวละครสำคัญในวรรณกรรมเยาวชน
 เรื่องเจ้าชายน้อย ที่คนแทบจะทั่วโลกรู้จัก

ที่เขาคิดว่าจะเปิดหรือไม่ คุณฉอง-มาร์กบอกคุณสุพจน์ว่าสนใจ จึงพากันขับรถไปหาคุณตี๋ที่ราชบุรี

“วันนั้นเราไปถึงก่อนเวลานัด ผมก็เลยพาเขาไปชมพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติราชบุรี ซึ่งเป็นสถานที่ตั้งไอ้จุดอีกแห่ง แล้วเห็นภาพว่ามันน่าจะต่อยอดได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมุมมองของคุณตี๋ ซึ่งน่าจะกว้างกว่าเรา

“เราได้พบและคุยกับตี๋เป็นครั้งแรก ตี๋พูดภาษาเยอรมันได้ ผมก็เลยปล่อยให้คุยกัน แล้วตี๋ก็เคยอ่านเจ้าชายน้อย และค่อนข้างชอบหนังสือเล่มนี้เหมือนกัน ก็เข้าทางเลย เพราะศิลปินที่จะมาทำงานชิ้นนี้จะต้องเป็นคนที่มีใจรักเจ้าชายน้อยอยู่แล้ว ไม่ใช่ว่าอยู่ดีๆ เลือกใครมาก็ได้ เลยคลิกกัน บอกตี๋ว่า ลองออกแบบมาให้ดูก่อนว่างานจะออกมาประมาณไหน เพราะคิดว่า หากมาจัดจอกในเรื่องเจ้าชายน้อยน่าจะต่อยอดจากไอ้จุดได้”

แล้วคุณตี๋คุยอะไรกับคุณฉอง-มาร์ก
 คุณตี๋: “ก็ทำความรู้จักกันครับ เขาอยากให้ลองออกแบบ ซึ่งผมว่าไม่ว่าใครที่ได้รับโอกาสนี้ก็ต้องยินดีทำ เพราะเจ้าชายน้อยเป็นวรรณกรรมระดับสากล วันนั้นผมยังคุยกับแฟนเลยว่าดีใจจังเลย ถ้าได้ทำก็ตั้งใจมากเลยนะ แต่หลังจากนั้นก็ไม่ได้คิดอะไร เพราะกำลังยุ่งกับการเตรียมแสดงเดี่ยว

“แต่ผมบอกคุณฉอง-มาร์กว่า จริงๆ แล้วผมอ่านเจ้าชายน้อยครั้งแรกสมัยเรียนมัธยม มีความรู้สึกว่าเป็นหนังสืออ่านเล่น แต่จุดที่ทำให้ผมมองเจ้าชายน้อยต่างไป คือตอนที่รู้สึกดี แล้วกลับมาอ่านเจ้าชายน้อยอีกรอบหนึ่ง และใช้ข้อความจากหนังสือเจ้าชายน้อยมาทำธีสิสเหมือนกัน โดยที่ตอนนั้นผมทำหัวข้อมายา กับความจริง

“ผมว่าเจ้าชายน้อยเป็นหนังสือที่ติดตามคนอ่าน

จริงๆ ตอนเด็กประสบการณ์เรายังน้อยก็ให้ความรู้สึกแบบหนึ่ง แต่พอโตขึ้น เรามีความรู้สึก ความรู้ ความทรงจำ ประสบการณ์ หรืออะไรก็แล้วแต่ ที่ทำให้เรารู้สึกว่าสิ่งที่เจ้าชายน้อยพูดมีนัยแฝงอยู่ เอาจริงๆ เกือบจะเป็นหนังสือปรัชญาสำหรับผู้ใหญ่อ่านด้วยซ้ำไปในความรู้สึกผม

“ทีนี้ตัวละครสำคัญตัวหนึ่งในเจ้าชายน้อยที่คนต้องนึกถึง นอกจากงูหลาม นั่นคือหมาจิ้งจอก แล้วคุณฉอง-มาร์กไปเห็นไอ้จุดที่เลอเมอริเดียน ซึ่งอาจเชื่อมระหว่าง หมา กับหมาจิ้งจอก คนที่ออกแบบหมาได้ก็น่าจะออกแบบหมาจิ้งจอกได้... หรือเปล่าเขาบอกผมว่า ที่ชอบงานผมเพราะรู้สึกเข้าใจถึงง่าย และไม่จำเป็นต้องทำความเข้าใจสิ่งที่ศิลปินต้องการสื่อ แต่ก็ยังสามารถสื่อสารบางสิ่งบางอย่างด้วยความรู้สึกของตัวเองได้เหมือนกันครับ ▶

‘ศิลปินที่จะมาทำงานชิ้นนี้จะต้องเป็นคนที่รักเจ้าชายน้อยอยู่แล้ว ไม่ใช่ว่าอยู่ดีๆ เลือกใครมาก็ได้ เลอะคลึงกัน คิดว่า หมาจึงจอก ในเรื่องเจ้าชายน้อย น่าจะต่อยอดจากไอ้จุดได้’

คุณสุพจน์

วนตามเข็มนาฬิกาจากบนสุด: ส่วนหนึ่งของงานศิลปะที่มาจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์เจ้าชายน้อยที่เมืองโซโลทูร์น สวิตเซอร์แลนด์; คุณตัวกับผลงานหมาจึงจอกลายจุดที่ได้แรงบันดาลใจจาก ‘ไอ้จุด’; แกะลายจุดเคลือบเคลือบกุหลาบ; คุณสุพจน์แสดงความยินดีกับคุณมอง-มาร์ก ในวันเปิดพิพิธภัณฑ์ฯ

‘การทำงานนี้รายละเอียด กลับกลายเป็นสาระสำคัญ ซึ่งถ้าเรามองข้ามรายละเอียดไปมันจะพิศไปเลย แต่สุดท้ายแล้วพบกับพี่สุพจน์ร่วมกันตีความ เจ้าชายน้อยเวอร์ชันนี้’

คุณตัว

“ผมก็เล่าให้เขาฟังว่า สเตตัสส่วนหนึ่งของไอ้จุดคือ เป็นตัวเชื่อมระหว่างศิลปะร่วมสมัยกับศิลปะท้องถิ่น ไอ้จุดเป็นตัวสร้างรายได้ให้กับพิพิธภัณฑ์ราชบุรี และทำให้กิจกรรมของทางพิพิธภัณฑ์สามารถดำเนินต่อไปได้โดยไม่สะดุด ไอ้จุดจึงไม่ใช่แค่ประติมากรรมประดับพิพิธภัณฑ์ แต่ช่วยให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตัวเองได้โดยไม่ต้องพึ่งงบประมาณจากส่วนกลางทั้งหมด”

แล้วหลังจากนั้นได้คุยกันอีกกี่ครั้ง

คุณสุพจน์: “หลังจากคุยกันครั้งนั้น ผมก็ยังไม่ค่อยแน่ใจว่าตัวจะสนใจหรือเปล่านั้น เพราะเห็นเขาเจียบหายไปเลย แต่ส่วนตัวผมอยากให้มีผลงานของศิลปินไทยไปโชว์ในพิพิธภัณฑ์ต่างประเทศ ถ้าทำได้จะเจ๋งมาก หลังจากอย่างเข้าเดือนกรกฎาคม เหลือเวลาอีกเพียงไม่กี่เดือนก็จะถึงวันเปิดคือ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2568 คุณมอง-มาร์กบอกให้ผมตามงาน ก็เลยบอกตัวว่า เขาสนใจจริงๆนะ!!! เขาไม่ได้แค่คุยเล่นๆ ก็เลยรีบให้ทางนี้เสนอแบบมา”

คุณตัว: “จริงๆ ผมคิดงานตลอด ไม่ได้ลืมหรอก แต่ไม่แน่ใจว่าเขาอยากได้งานเราจริงไหม ก็เลยไม่กล้าถามว่าจะเอางานหรือยัง ต่างคนต่างรอกันนะ”

คุณมอง-มาร์กได้ทาบตามศิลปินชาติอื่นด้วยไหม

คุณตัว: “เขาเล่าให้ฟังว่ามีเพื่อนเขาหลายคนไปเตะทราน แล้วเจอห้องสมุดแห่งหนึ่งที่มีรูปปั้นเจ้าชายน้อยตั้งอยู่ ทุกคนก็ส่งรูปไปให้เขาดู แล้วคุณมอง-มาร์กก็เลยบอกว่าอยากได้ด้วยเหมือนกัน เขาติดต่อศิลปินไป ก็ได้งานมา และศิลปินคนนั้นก็มาร่วมงานเปิดพิพิธภัณฑ์ด้วย กับอีกคนหนึ่งเป็นศิลปิน ผมจำไม่ได้ว่าเป็นคนสวีเดน ออสเตเรีย หรือเยอรมัน รวมแล้ว 3 คน”

อยากให้พูดถึงความยากง่ายของการทำงานศิลปะครั้งนี้

คุณตัว: “ผมออกแบบตามสิ่งที่ตัวเองคิด แล้วนำเสนอในรูปแบบที่ตัวเองอยากเห็น โดยใช้คาแรกเตอร์ที่ผู้อ่านคุ้นเคยอยู่แล้ว อย่างเช่นหมาจึงจอก ซึ่งผมเลือกที่จะทำหูและหางให้ยาว และใส่รูเข้าไปให้เป็นคาแรกเตอร์ของเรา แล้วผมก็เขียนอธิบายคอนเซ็ปต์ว่า รูสำหรับผมไม่ใช่แค่เป็น evocative แต่เป็นการทำตามความหมายของบางสิ่งบางอย่างอยู่แล้วเป็นภาษาไทย ส่งให้พี่สุพจน์อ่านก่อนแปลเป็นภาษาเยอรมันส่งให้คุณมอง-มาร์กอ่าน พี่สุพจน์อ่านแล้วบอกว่าส่งได้เลย ผมยังแอบลุ้นว่าคุณมอง-มาร์กจะเข้าใจไหม แต่เขาบอกว่าชอบคอนเซ็ปต์มาก”

คุณสุพจน์: “ผมก็เห็นด้วยว่าคอนเซ็ปต์ดีมาก แล้วผมส่งไปให้อาจารย์วัลลยา วิวัฒน์ศรี ซึ่งเป็นบรรณาธิการเจ้าชายน้อยฉบับภาษาไทยอ่าน อาจารย์ก็ชอบมากบอกว่าใช่เลย!! ซึ่งพออาจารย์วัลลยาพูดแบบนี้ก็เลยอุ่นใจว่า ฝรั่งเศสจะเกิดเหมือนกัน”

คุณตัว: “จริงๆ แบบแรกที่ผมส่งไป ผมตีความว่าเจ้าชายน้อยกับหมาจึงจอกมีความผูกพันกัน ก็เลยคิดเล่นๆ ว่า ถ้าผูกพันกันจริง ก็น่าจะตั้งชื่อหลังกัน

ได้หยอกล้อกันได้ เวอร์ชันแรกก็เลยเป็นเจ้าชายน้อยที่หมาจึงจอก ซึ่งไม่เหมือนในหนังสือ แต่เป็นฉากที่ผมสมมุติขึ้นมา แล้วเขาตอบกลับมาว่าไม่อยากให้ซีเท้านั่นเอง อยากให้มันมากกว่า

“ตอนหลังผมมาคิดทบทวนดูว่าถ้าซีมันจะเหมือนเราทหารม้าหรือเปล่านั้น ซึ่งเราไม่ได้คิดถึงจุดนั้น ผมก็เลยปรับแบบให้เจ้าชายน้อยนั่งถือดอกกุหลาบในมือ ซึ่งตอนแรกผมใส่หมาเพียงแต่พอมาอ่านดูดีๆ ปรากฏว่ากุหลาบมีแค่ 4 นามเอง ตามที่ระบุไว้ชัดเจนในหนังสือว่า มีหมาแค่ 4 นามจะป้องกันอะไร การทำงานนี้รายละเอียดกลับกลายเป็นสาระสำคัญ ซึ่งถ้าเรามองข้ามรายละเอียดไป มันจะผิดไปเลยครับ”

“ผมก็เลยต้องปรึกษาพี่สุพจน์อยู่บ่อยๆ อย่างสีผมของเจ้าชายน้อยเหมือนสีของทุ่งข้าว แล้วจะเป็นข้าวอะไร สีทุ่งข้าวสีเหลืองหรือเปล่านั้น ต้องขอบคุณพี่สุพจน์มากเลยที่ช่วยและช่วยวิเคราะห์สีที่น่าจะถูกต้อง ซึ่งผมว่าเป็นสิ่งสำคัญระดับหนึ่งเหมือนกัน เพราะไม่มีแพนโทนสีที่ชัดเจนหรืออาจจะไม่มี แต่สุดท้ายแล้วเราอยากให้ความรู้สึกส่วนตัวของเราสองคนเป็นการร่วมกันตีความเจ้าชายน้อยเวอร์ชันนี้”

สำหรับงานชุดนี้ประกอบด้วยอะไรบ้าง

คุณตัว: “มี 2 ชุด ชุดหนึ่งเป็นหมาจึงจอกทองเหลือง อีกชุดเป็นเจ้าชายน้อยนั่งถือดอกกุหลาบในมือ อยู่กับหมาจึงจอกและแกะ ทำจากไฟเบอร์กลาส เพราะทำเซรามิกไม่ทัน”

ในการออกแบบ ต้องคำนึงถึงสถานที่ตั้งด้วยหรือเปล่า

คุณตัว: “ทราบแต่ขนาดที่เขาบอกว่าไม่เกิน 120 ซม. ซึ่งผมไม่ทราบว่าเขาจะเอาไปตั้ง 120 ซม. แต่พอไปเห็นสถานที่จริงก็เลยได้เข้าใจว่า เขาเว้นช่องหน้าต่างคู่หนึ่งทีสเปซสวยมากให้ แล้วมันกว้าง 120 กว่าซม. ซึ่งเหมาะกับตรงนั้นมาก”

ระหว่างทำงานรู้สึกกดดันหรือเกร็งไหม

คุณตัว: “การทำงานครั้งนี้ผมอยากตีความเป็นรูปแบบของตัวเอง ก็เลยไม่ได้เกร็งว่าต้องตามใจเขาแล้วถ้าเขาชอบก็ถือว่าโชคดี แล้วก็เปิดโอกาสที่ได้ทำ ตอนที่เขาคอมเมนต์เรื่องซีหมา ทำให้เรามองภาพกว้างขึ้นว่า อาจจะมีความแตกต่างจากเราหรือเปล่านั้น เพราะพอเป็นพับลิคสปูนีย์ การตีความของแต่ละคนก็ไม่เหมือนกันอยู่แล้ว วรรณกรรมก็เหมือนกัน เพราะถ้าคนไม่เข้าใจเจตนาของเราแล้ว ก็อาจจะเป็นอย่างอื่นได้ ถ้าถามว่ากดดันไหม กดดันเรื่องเวลานั้นแหละครับที่ต้องเร่งให้

“แล้วผมก็ขอผ่านพี่สุพจน์ว่า ขออนุญาตไม่รับค่าตัว แต่อยากขอทำอีกชุดหนึ่งเพื่อเก็บไว้เป็นที่ระลึกของตัวเอง เพราะถ้าเขาไม่อนุญาต ผมก็คงไม่กล้าทำ เพราะจริงๆ เจ้าชายน้อยมีลิขสิทธิ์ สำหรับผมครั้งนี้เป็นโอกาสดีที่เราจะได้ทำบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับวรรณกรรมในดวงใจของผมเรื่องนี้อยู่แล้ว เลยไม่อยากได้ค่าตัว แต่อยากได้ความทรงจำเก็บไว้ที่บ้านเราด้วย”

คุณสุพจน์: “ผมบอกว่าไม่รับค่าตัวไม่ได้นะ คนทำงานก็ต้องได้สตางค์ไม่ว่ามากหรือน้อย แต่ขณะเดียวกันก็ไม่ควรบิลสเสียด่าเกินไป เพราะอย่างที่บอก

ว่าเป็นโครงการการกุศล ก็เลยพบนั่นครั้งทาง โดยมีผมเป็นคนกลาง เราก็สบายใจว่าเราคิดแค่นี้เองงานจริงๆ ซึ่งตัวก็เห็นชอบด้วย ทำให้ผมรู้สึกสบายใจขึ้น”

คุณตัว: “เงินทุกบาททุกสตางค์ผมให้โรงงานหมดเลย ส่วนต่างที่โรงงานมาคิดตามหลัง ผมก็จัดการเอง คุณมอง-มาร์กถามมาว่าเป็นหนี้อะไรอีกไหม ผมบอกไม่มีแล้ว ผมดีเป็นหนี้คุณมากกว่าที่ให้โอกาสผมได้ทำงาน”

วันเปิดงานเป็นอย่างไรบ้าง

คุณตัว: “เราไปถึงล่วงหน้าแค่สองวัน เขาส่งภาพชุดแรกมาให้ดู แต่อีกชุดเขาไม่ได้ส่ง บอกว่าเป็นเซอร์ไพรส์ อยากให้ศิลปินไปดูเอง ตอนที่ไปถึงนั้นเขาติดตั้งเรียบร้อยแล้ว ผมเพียงแค่ออกกุหลาบใส่มือเจ้าชายน้อย เลือกแกะ 2 ตัวมาจัดทำจัดคอมโพสิชั่นผมแอบปีนมากเลยที่พอคนดูซื้อตัวบู๊เดินเข้าไปก็เจอหมาจึงจอกเป็นงานชิ้นแรกที่ปะทะสายตาคันดู (หัวเราะเบาๆ)”

คุณสุพจน์: “แล้วก็เห็นชื่อตัว พร้อมคำอธิบายคอนเซ็ปต์ด้วย (หัวเราะ) เพราะเขาไปในฐานะศิลปิน ไม่ใช่ช่างฝีมือ เพราะฉะนั้นบริเวณที่จัดแสดงงานของศิลปินจะต้องมีคอนเซ็ปต์และชื่อศิลปินเหมือนมิวเซียมทั่วไป”

รู้สึกอย่างไรเมื่อได้เห็นงานตัวเองในพิพิธภัณฑ์

คุณตัว: “เวลาศิลปินมีงานที่เป็น Permanent Collection ในที่ใดที่หนึ่ง มันเป็นความภูมิใจเสมออยู่แล้ว แต่ว่าที่พิเศษเพราะเป็นพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับวรรณกรรมที่คนทั้งโลกรู้จัก และคงมีคนจำนวนมากที่เข้ามา”

PHOTOS: FONDATION JEAN-MARC PROBST POUR LE PETIT PRINCE, อดิษฐ์ สุพจน์ (ช่างภาพ)